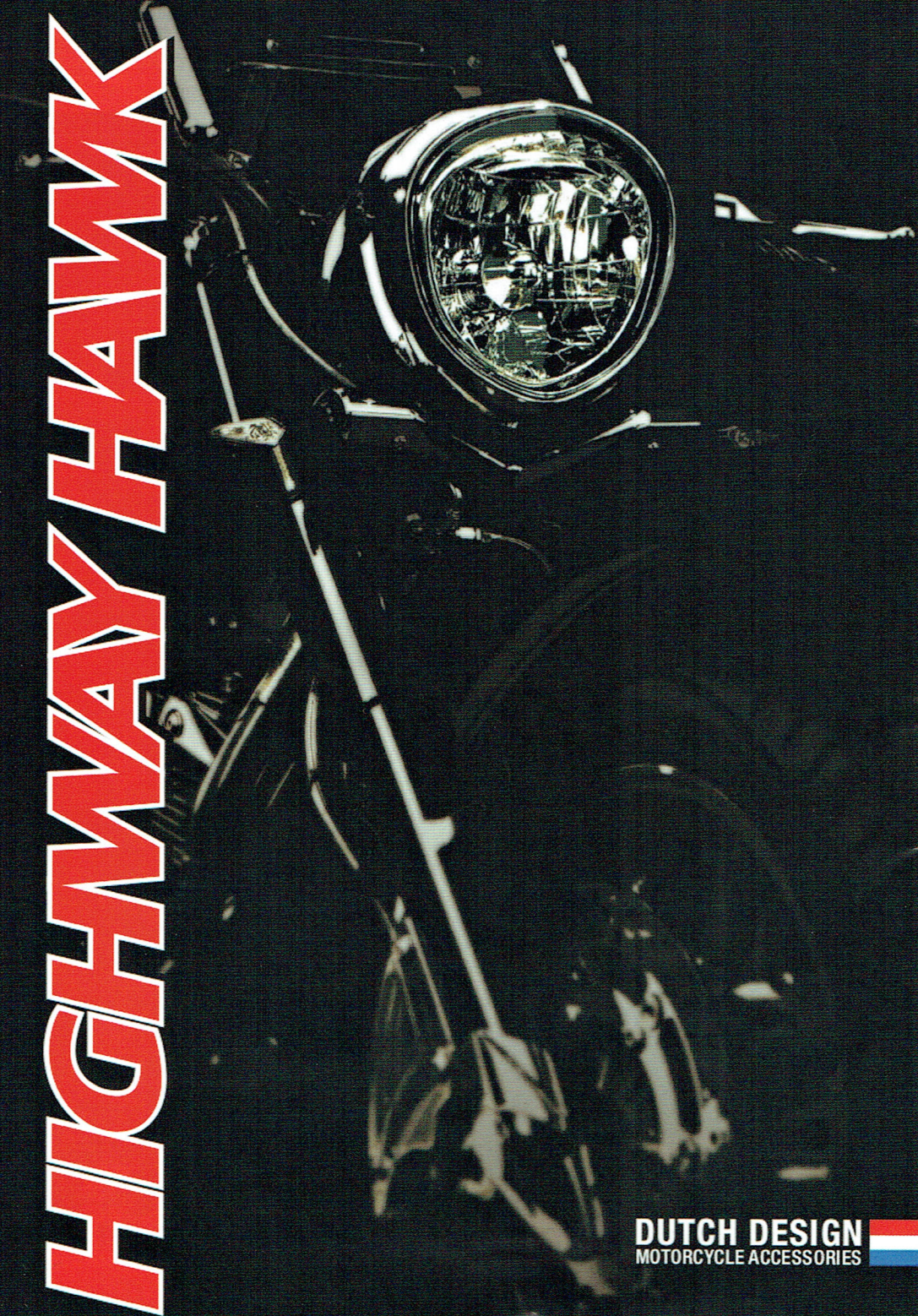

YAMAHA CUSTOM Club Netherlands

YAMAHA

Nummer 2 | juli 2018 | Jaargang 24

HIGHWAY HAWK
DUTCH DESIGN
MOTORCYCLE ACCESSORIES

INHOUDSOPGAVE

Van het bestuur 3
Van de redactie... 3
Het is lente! 4
Bij de Belgen 15
Belgen weekend 19
Hotel Rally Engeland 20
Agenda 2018 23
Rugleuning 2 24
Gasselternijveenschemond 26
SOS Gasselternijveenschemond .. 32
Yamaha Exlusief Dealers 34
Regiobijeenkomsten 34
Organisatiestructuur YCCNL 35
Colofon..... 35

Sluitingsdatum voor kopij:
20 augustus 2018
In principe kan van deze datum NIET worden afgeweken, dus houdt er rekening mee.

De redactie is: **Wendy da Silva, yccnl.redactie@gmail.com**

Alle gegevens in dit blad zijn zorgvuldig vergaard. De redactie kan echter geen verantwoording nemen voor tussentijdse wijzigingen in gegevens, onjuistheden in de informatie, alsmede zet- en/of drukfouten en uit deze informatie voortvloeiende contacten en overeenkomsten tussen de lezers van dit blad en de daarin vermelde instanties en/of personen.

VAN HET BESTUUR

Gelukkig hebben wij nu een voltallig bestuur doordat op de Algemene Leden Vergadering een nieuwe penningmeester (Ronny Aafjes-Luttik) en een nieuwe tijdelijke secretaris (Han van Grinsven) gekozen werden. Welkom allebei.

Jeroen van Dam werd gekozen als regiovertegenwoordiger van de Ratjes. Voor de Wolves en de Snakes worden nog regiovertegenwoordigers gezocht en dit wordt tijdelijk waargenomen door respectievelijk de voorzitter en de vice-voorzitter.

Jaap Aafjes zal de website beheren en samen met Jonny Blom de facebook pagina's. Ton Trommelen heeft de ledenadministratie overgenomen.

Er is weer veel werk te verzetten, zoals meer bekendmakingen van evenementen, contacten met dealers en het opzetten van privacy regels.

De SOS in Gasseltenijveenschemond is prima verlopen met dank aan de Road Falcons en de Motorschuur voor een geslaagd weekend. Hopelijk vinden we een verslag in dit magazine.

We wensen iedereen veel gezellige motor kilometers toe en wellicht tot ziens bij de Internationale in Denemarken.

Namens het bestuur,
Hans van den Bosch
Voorzitter YCCNL

VAN DE REDACTIE...

Inmiddels is het motorseizoen in volle gang. Gelukkig is vooral Ton Trommelen erg ijverig aan de slag geweest om ons clubblad gevuld te krijgen met mooie verhalen over zijn ritten en weekenden. Voor iedereen veel leesplezier en verdere veilige km's de komende maanden.

Wendy

HET IS LENTE!

9 maart

Goh! Het is buiten 10 graden! En het zonnetje schijnt een beetje. Ik werd besprongen door de gedachte dat we er maar weer eens met de motor op uit moesten. Gisteren kon ik aan de ruit van mijn auto nog zien dat de weg nog niet helemaal pekelvrij was, maar voor de plastic Honda moest dat toch geen probleem meer zijn. De Virago komt dan later wel eens een keertje. Ik voelde me zo dartel als de koeien die weer voor het eerst de wei in mochten.

Even snel de motorlaarzen aan en hup naar de garage. Het motorjack lag klaar maar zonder binnenvoering. Maakt niet uit, ik had een vestje aan en dat is ongeveer hetzelfde. Bij het opzetten van de helm zag ik dat die wel even schoongemaakt had mogen worden, maar dat is dan voor later. Naar buiten met dat ding!

Dankzij de toevoeging in de tank en het regelmatig aan de druppelaar hangen was de accu in prima conditie. Een druk op de knop en hij liep. Terwijl de garagedeur dichtzakte trok ik de handschoenen aan en daar gingen we. Eenmaal de eerste hoek om dacht ik nog: "ik had de bandenspanning moeten controleren", maar ja, ik was nu onderweg en het voelde eigenlijk prima aan. Dat checken we dan wel bij terugkomst. Eenmaal op de rondweg ging het vizier naar beneden (getver) en een beetje meer gas er op. Eerst even warm laten worden. Een paar honderd meter verder dacht ik: "waar ga ik eigenlijk heen?". Ach, maakt niet uit, we zien wel. Ik koos in eerste instantie voor de oude rijksweg van Tilburg naar Breda. Daar mag je 80 en zo kan alles lekker warm worden. Onderweg kreeg ik het idee om even bij Gerard langs te gaan. Vriend en garagehouder te Breda. Heeft altijd de koffie klaar. Daar aangekomen bleek het net spitsuur. Niet blijven hangen dus, maar even een bakkie en dan weer verder. Ik vertelde hem dat ik bij het laatste stoplicht bijna niet weg kon komen. Hij smoorde en sloeg af. Hij startte weliswaar wel weer meteen, maar het leek net of er geen vermogen was. Even flink gassen en de boel kwam weer los. Nou is Gerard meer van de auto's, maar hij zei: "pak eens een stukje grote weg, en laat hem eens lekker hollen, dan brandt hij wel schoon" of zoiets. Goed plan. Ik reed richting A16 en daar aangekomen draai-

de ik richting zuiden. Hoezo gas er op. Ik zat in het begin van de spits en er was overdadig veel blik op de weg en dat schoot niet echt op. Bij de rotonde er af en richting Tilburg de A58 op. Die is in het begin ook niet echt rustig maar als je eenmaal de afslag naar Bavel voorbij bent en je vestigt je op de linker baan, dan kun je wel eens een stukje doorknallen.
Terwijl ik daarmee bezig was zag ik de afslag Gilze opdoemen. Ga ik er hier af, of rij ik nog verder door? Weet je wat, ik ga er af en dan rij ik binnendoor naar Goirle, waar de motorzaak DIVMO is gevestigd.

Die zat vroeger in Rijen, maar na een overname ging men omzien naar een betaalbaarder pand en dat vonden ze in Goirle. Daar ben ik vorig jaar wel eens een paar keer langs getufd maar toen ik nu binnenkwam bleek de boel aardig uitgebreid. Om te beginnen, en dat viel echt op, hadden ze een vloer in die hoge hal laten aanbrengen en via een trap kon je naar boven. Ik ging eens kijken en dat was prachtig. Welke motorzaak je tegenwoordig ook binnenloopt, choppers zie je bijna niet meer. Dat was hier anders. De hele verdieping stond vol met choppers, van allerlei merk en type.
Ik heb er een paar fotootjes gemaakt, maar die geven slechts een indruk van de massa aan choppers. Iemand die daar werkt sprak me aan toen ik de foto's maakte en hij vertelde dat er nog een scheeplading choppers onderweg was. Er kamer er nog ongeveer 50 bij. Waar moeten die dan staan, vroeg ik. Dat is van later zorg sprak hij blijmoedig. Zal vast wel lukken.

Dus, als je een chopper zoekt, of gewoon eens wilt smullen van de aanblik:
DIVMO, Wim Rotherlaan 7, 5051 JS Goirle
Na weer een bak koffie weer toeren. Terug maar weer, even de A58 op, om tussen Goirle en de afslag Rijen nog wat toeren te kunnen maken. Hij liep eigenlijk weer als van ouds. Na de bandencheck, thuis in de garage, bleek de bandenspanning nog uitstekend. Dan meteen maar even alvast de Virago testen. Voor moest er iets bij, achter klopte het nog.

Het viel me ineens op dat op de Honda het rode lampje gemerkt: HISS, rustig bleef knipperen. Wat is dat nou weer. Het boekje bracht geen verklaring. Dan maar even bellen. Ik kon altijd langskomen (ja dat snap ik) maar waarschijnlijk is het normaal. Als hij lang heeft stilgestaan doet zich dat voor (waarom dan?) en na 24 uur gaat het uit.

Volgende week komt er vast weer een mooie dag. Dan mag de Virago naar buiten.
P.S. Na 24 uur was het hiss-lampje inderdaad uit. Dat doet hij dus als hij een aardige tijd heeft stilgestaan. Klopt wel, was ruim 3 maanden.

Ook weer verklaard. Laat nu de rest van de lente maar komen. Die kou en die nattigheid, ik ben er helemaal klaar mee. Ik kijk nu al uit naar de SOS-party op 27-29 april in het hoge noorden.

14 maart

Weer mooi weer. Graadje of 12, zonnetje erbij, het is tijd voor de Virago. Ik rol hem naar buiten en kijk toevallig naar de plek waar hij gestaan heeft. Daar ligt wat op de grond. Even kijken. Het blijkt een moer van het een of ander te zijn. Komt die van de Virago af? Even links kijken, niks te zien, even rechts kijken, ook niks. Tsja, hij kan ook gewoon ergens anders vandaan gekomen zijn. We merken het wel, gewoon gaan rijden. Met de choke er op startte hij meteen.

Eenmaal op de rondweg besloot ik maar eens naar Made te rijden, daar zit een Yamaha-dealer en wel van Meel-Motoren. Stukje langs Dongen, over de A27 heen, langs Oosterhout en dan rechts met de bocht mee naar het noorden. Daar de A59 oversteken en dan ben je er zo. Voor de deur stond een mooi exemplaar van een Virago 535. Eenmaal binnen keek ik eens rond en daar werd ik aangesproken door iemand die ik niet zag. Na een tijdje wel natuurlijk, zat verstop achter een computerscherm. Ik kijk alleen maar even rond, antwoorde ik desgevraagd. Vergeet dan niet de koffie zei hij terug. Er stonden in totaal 3 choppers. Twee 1900 midnights, met het bordje verkocht er op en een verbouwde 950 en die was niet om aan te kijken. Heel hoog stuur, alles heel mat zwart, je moet er van houden.

De koffie was inderdaad best te drinken. In een boekje van Givi wat er op de tafel bij lag zag ik al bladerend ineens een set stuurmoffen voorbij komen. Daar had mijn zoon het laatst over. Die rijdt in de winter ook door om op zijn werk te komen en die had last van koude handen. Ik maakte een fotootje van die pagina en appte dat aan hem door. Intussen was ik met de koffie weer bij persoon achter het scherm aangekomen en er ontspon zich een gesprek. Hij was meer van de buikschuivers en die reden nu eenmaal beter, vond hij. Ik dus niet. Oh ja, we hadden het ook over de voordelen en nadelen van ABS, heel interessant en toen piepte mijn telefoon. Even een blik werpen en dat bleek een reactie van mijn zoon te zijn, over die stuurmoffen. De man achter de balie kwam met de suggestie om boven eens te gaan kijken naar verwarmde handschoenen, veel beter zei hij, en echt van goede kwaliteit. Ik appte dus terug: "Wacht ff". Boven aangekomen bleek een collega al gehoord te hebben waar ik voor kwam en hij legde een paar handschoenen op de toonbank die €195,- moesten gaan kosten. Dat is dan exclusief de

batterijen en die zijn ongeveer €100,-. OK, toch maar even een fotootje ge-appt naar zoonlief en die kwam al gauw met de reactie die ik al verwachtte. Te prijzig (voor die paar dagen in het jaar) hij ging voor de moffen.

Met dank aan de aanwezigen verliet ik weer het pand. Waarheen nu? Maar weer eens een stukje grote weg om de boel eens lekker op te stoken en eventuele wintertroep weg te branden.

Voor de winterstop had ik hem afgevuld met euro98 (en een beetje forté), en ik moet zeggen, daar rijdt hij toch lekkerder op dan op euro95. Wel iets duurder, maar voor die paar liters die er in de tank gaan is dat niet onoverkomelijk.
Voor ik er erg in had zat ik al aan de 140 km en dat is iets te hard. Maar ja, als je moet kiezen tussen achter de vrachtauto's rijden of er langs jassen, dan weet ik het wel. Met het zonnetje in mijn gezicht ging het zo nog even door en ik begon al te verlangen naar iets hogere temperaturen en een weekendje weg met de motorclub.

Er komt nog een staartje winter aan zeggen de meteorologen. Nou, dan maar hopen dat ze dat ene nachtvorstje niet misbruiken om de rest van de pekelvoorraad te lozen, want dan beginnen we weer van voren af aan. Dan is er eerst weer een hoop regen nodig om de straten schoon te spoelen vooraleer de chroombak weer naar buiten mag. Dat soort gedachten gaan er dan allemaal door je heen. Ik keek eens op de teller. Al spelend was er toch al weer 50 op de teller bijgekomen. En dat zijn mijlen, geen kilometers.

We gaan maar weer eens op huis aan. De Virago is met glans geslaagd voor zijn eerste rit in 2018. Beide motoren zijn nu buiten geweest en ze doen het allebei nog prima. Daar komen we het komend seizoen wel mee door. De planning ligt al klaar. De SOS-party, de Belgen, de Denen en de nationale. Vier korte vakanties met prettig gezelschap, verdeeld over de mooi-weer-maanden, ik kan niet wachten!

Vrijdag 6 april

Begin maart dachten we dat we er al waren met de lente, maar dat viel achteraf best tegen. Een flinke periode van wolken, regen, wind en kou heeft ons de laatste tijd binnen gehouden, maar vandaag verkondigden de weervoorspellers dat het beter zou worden. Een mooi weekend wordt ons beloofd en daarna weer af en toe een buitje, maar goed, de ommekeer lijkt dan eindelijk te zijn ingezet.

Nu, vrijdag, is het hier strak blauw en de temperatuur is echt zacht te noemen. Echt weer voor de Virago, die daar al weken naar uit staat te kijken. Na de lunch kleed ik me om en loop naar de garage. Eerst mijn rugleuning maar eens vullen. D.w.z. een slaapzak en een opgevouwen verhuisdeken in en roltas proppen en die achterop de motor binden. Ik heb in Amerike een rugleuning besteld maar die moet nog binnen komen. Zal ik de TomTom meenemen? Ach, waarom niet. Niet dat ik van plan ben van de voorgenomen route af te wijken, maar je weet maar nooit. Opbrekingen of zo, kan altijd gebeuren.

Ik was vanmorgen al zo slim geweest om mijn eigen autootje voor de garage te parkeren. Dan weet ik tenminste zeker dat ik er nog uit kan komen. Genoeg ruimte om de draai te maken. Deur dicht, contact aan, choke er op en starten. Nou geen probleem hoor. Choke een beetje terug zodat hij wat rustiger draait, handschoenen aan en hup daar gaan we. Even rustig beginnen zodat de olie warm kan worden. De wind is best nog vlagerig en fris, maar voor de rest zijn de omstandigheden ideaal. Tanken hoeft nog niet, dus meteen richting A27. De bedoeling is eerst naar het noorden te rijden, dan bij fort Altena er af en dan binnendoor terug zwerven. Het was pas 2 uur, maar de A27 is eigenlijk altijd druk. Gelukkig kun je er met een motor tussen door als het weer eens opstroopt. De oorzaak is altijd hetzelfde: op- en afritten en tankstations. Zeker als die te dicht op elkaar zitten moeten er dan teveel mensen ineens afremmen, waarna ze weer veel te voortvarend optrekken. Dat harmonica-effect snappen ze nog steeds niet.

In de verte zie ik de contouren van het fort al. Nu maar even rechts blijven tussen de vrachtwagens. Eenmaal de hoek om komt de rust

meteen binnen. Hier en daar fietst er waar huiswaarts kerende schooljeugd, een enkel autootje en voor de rest: rust. Bij de watertoren wilde ik linksaf, maar daar stond een bord met iets van gestremd er op. De auto voor mij twijfelde ook even, maar reed toen door. Vol vertrouwen reed ik er achter aan. De weg was prachtig; ze hebben blijkbaar kans gezien het asfalt te vernieuwen. Dank daarvoor, want dat was wel eens nodig. In de verte zag ik wat mensen met een paard. Even rustig aan dus, want die beestjes kunnen er nog wel eens van schrikken. Er gebeurde niks, behalve dan dat ik die auto voor me ineens linksaf zag slaan. En toen zag ik waarom. Weer een bord, maar nu definitief: dicht. Dan maar achter die auto aan, die zal hier de weg wel kennen. Waar die gebleven is weet ik al niet meer, maar ik herkende ineens weer de weg. OK, dan de andere kant maar nemen. Rustig voort tuffend over een oude dijk met aan weerszijden wisselende bebouwing, landerijen e.d. dat gaat nooit vervelen.

Dan doemt er een rotonde op. Welke is dit ook al weer? Oh ja, bij Almkerk. Dan kun je 2 dingen doen. Of je rijdt recht door of je gaat even naar links om bij de volgende rotonde weer rechts te gaan. De eerste keus gaat over weer een prachtig dijkweggetje, langs leuke boerderijtjes en een klompenmakerij, om vervolgens na het oversteken van een provinciale weg en weggetje naar de pont op te rijden. De tweede keus is iets langer en die nam ik dus. Dan krijg je landweggetjes door een open agrarisch gebied, waarna je nog een keer kunt afslaan naar (en door) Nieuw Babyloniënbroek. Daarna rechtsaf en aan het eind daarvan (bij Eethen) weer rechtsaf om op de parallelbaan van diezelfde provinciale weg te komen, die je volgt tot je uitkomt bij Meeuwen. Rechts staat een molen. Daar steek je over, rijdt door het dorp en bijna aan het eind ga je linksaf het land in, op weg naar de pont waar we al eerder over spraken.

Bij de pont ben ik netjes aangesloten in de rij. Helemaal vooraan stonden 2 motorrijders, daarachter 2 auto's en dan kwam ik. De pont lag nog aan de over-

kant en moest wachten op allerlei vaarbewegingen die blijkbaar allemaal voor gaan. Licht uit, motor af, vizier omhoog en genieten van het zonnetje. Toen de pont er eindelijk was kwam er beweging in de rij wachtenden. Eerst moet de pont natuurlijk leeg, maar de wachtenden starten alvast hun voertuig en schuiven alvast een beetje door.
Een van de 2 motorrijders trok op en reed de pont op. De andere had blijkbaar een probleem. De eerste auto stuurde er omheen richting pont, de tweede bleef staan, dus ik zag mijn kans schoon. Nadat ik de tweede auto passeerde zag ik dat die motorrijder verwoed op een kickstarter stond te trappen.

Eenmaal op de pont stelde ik me op achter de eerste motorrijder die al ongerust stond te kijken of die andere er al aankwam. En ja hoor. Ik was afgestapt en raakte in gesprek met de eerste motorrijder. We hadden allebei oordoppen in, dus dat maakte het gesprek goed te volgen voor omstanders. Hij bereed een Honda CX500. Die heeft mijn broer ook eens gehad dus daar kon ik over meepraten. Nokkenasketting, zwakke punt, bracht ik in. Inderdaad zei hij, had hij al meegemaakt. Vlak voordat ik wou zeggen dat er behalve dat nooit iets kapot ging (mijn broer kun je dus ook al niet geloven) wist hij nog een hele serie ellende op te noemen.

Me omdraaiend naar de andere motorrijder zag ik dat hij op een zachtjes pruttelende grote eenpitter zat. . . . een Royal Enfield!! Ik moest onmiddellijk denken aan de clubgenoten die in het najaar ergens bij de Himalaya op die dingen gaan rondtoeren. Hopelijk beschikken die over een elektrische starter. Hij liep wel netjes, die motor. Toen de pont was geland liet ik ze voorgaan. Ik reed dus een stukje achter die van oorsprong Engelse motorfiets aan en kreeg herinneringen aan vroeger, toen ik zelf op die dingen reed. Niet dat ik daar het geld voor had, maar een vriend van me werkte in een motorzaak en die wisselde nog wel eens van motorfiets en omdat hij moest werken mocht ik er dan op rijden. Niet altijd natuurlijk, maar wel vaak. De eerste was een AJS 500, daarna een Matchless 500, een Ariël 350 (heerlijke fiets) en tot slot een BSA twin 650.
Allemaal motoren die, als je ze nu ziet, kleine motorfietjes lijken, maar in de jaren 70 was dat je van het! Deze Royal Enfield liep echt mooi. Blijkbaar hebben de Indiërs er toch iets op gevonden om het machien leuk met het overige verkeer te laten meekomen. Sturen deed hij in ieder geval prima.

Ergens gingen ze allebei links af en toen reed ik weer alleen. Rechtsaf richting Dongen, linksaf en

meteen weer rechtsaf en dan zit je weer tussen de weiden. Nog een klein stukje van de rand van Dongen en via aan rotonde zitten we dan al weer op de weg naar Rijen. Op de rondweg nog even het gas er op (erg mooie overzichtelijke bochten) en dat was het dan weer. In de garage zet ik hem zo neer dat ik er morgen met de Honda op uit kan. Dan wordt het nog mooier weer. Zondag is de ALV en die zou ook makkelijk per motor kunnen worden bezocht, maar ik moet op de terugweg allerlei spullen meenemen, dus dat moet per auto. Maar ik kom niks te kort hoor!

Tot morgen!

Zaterdag 7 april

Deze rit rij ik wel eens vaker. Over de grote weg naar Bodegraven, daar een broodje unox scoren bij wijze van lunch, even de inboedel bekijken en dan binnendoor terug naar huis. Ik heb daar wel eens eerder, misschien zelfs meerdere keren over geschreven. Dat wordt natuurlijk vervelend.

Dat bedacht ik me toen ik net was vertrokken. Het ging nog rustig aan; even de olie opwarmen. Er zat een vreselijk tobberige vrachtwagen voor me, maar de rotonde bij Dongen is gelukkig dubbelloops uitgevoerd, dus buitenom kon ik hem passeren en er lag een lege weg naar de A27 voor me. Toen de oprit naar de A27 opdoemde wist ik ineens een variatie. Alleen maar grote weg is ook niet alles. Nee, ik ging boven Oosterhout langs, dan rechtsaf met de weg mee, na een rotonde rechtdoor over de A59 en rechtdoor naar Drimmelen. Kijk, daar was het veel minder druk. Bij Drimmelen kun je dan linksaf en nadat je het dorpje door geprutteld bent zit je dan op nagenoeg lege landwegen. Dat is heerlijk rijden. Ik kende deze weg wel, maar het is lang geleden dat ik hier geweest ben. Aan het eind ga je dan rechtsaf richting Biesbosch en via een dijkweggetje kom je dan bij Moerdijk, alwaar je de A16 op moet anders kom je niet over het water.
Dat had je gedacht. Aan het eind van de weg stond een geel bord met de mededeling dat die "zeeweg" afgesloten was. Getver! Dan maar linksaf en kijken hoe we verder kunnen komen.

Na het dorp Helkant (of zoiets) kon ik eindelijk weer eens een afslag de goede kant op nemen. Verderop nog maar eens proberen om richting noorden te komen. Nee hoor, ook hier gele borden. Ik moest en zou de A16 op. Nou vooruit dan maar. De weg liep over de A16 heen en daarna rechtsaf. Ik reed dus parallel aan de A16 maar dan aan de linker kant er van. Dat liep een heel aardig eind door. Mooi asfalt maar wel veel drempels. Voor een rotonde stopte ik even. Hoe nu verder? Ik kon rechtsaf de A16 weer over. Dat dan maar en zien waar de oprit uithangt.

Die zocht ergens aan de linker kant. Logisch toch? Maar op het laatst zag ik dat je met een ruime rechterbocht op de A16 kon invoegen. OK, vlak voor het tankstation 'Streepland' kwam ik er op. Dan is de Moerdijkbrug niet ver meer. Daar eenmaal overheen heb je tot Dordrecht 3 banen en dan beginnen die vrachtwagens elkaar allemaal tegelijk in te halen. Dat kost erg veel tijd en er ontstond natuurlijk meteen file. Na de Dordtse tunnel loste zich dat weer op en voort ging het weer. De matrixborden boven de weg gaven aan waar het op de rondweg van Rotterdam vast erg druk was. Dat was in de Benelux tunnel en op de A20 richting het kleinpolderplein. Aha, dan is dat straks in de kortste keren uitgebreid naar het Brienenoord tracé. Daar moet je dus niet zijn. Nog net op tijd kon ik kiezen voor de rechter parallelbaan. Ik wou immers aan het eind rechtsaf slaan richting Gouda en dan heb ik niks te zoeken in de file voor de linksaffers, toch?

Truc gelukt en de bocht naar Gouda was niet ver meer. Even doorrijden naar de afslag Reeuwijk, terug over de A12, op de rotonde naar rechts en dan rij je regelrecht op Bodegraven aan, inclusief Neerlands grootste motorzaak. En druk dat het daar was. Het was nog een probleem om je motor ergens neer te zetten. Er reed net iemand weg, anders had ik niks gevonden. Mooi, die staat. Eerst maar eens een broodje worst. Vroeger stond die opstelling meteen rechts na de ingang. Nu was er een professioneel keukenblok geïnstalleerd naast de koffieautomaat. Het broodje smaakte prima en onder het eten liep ik eens de zaak rond. Ook hier waren de choppers met een kaarsje te zoeken. Jammer toch. Ze lijken wel uitgestorven. Een paar jaar geleden stond het er vol mee. Dat vind ik toch wel een minpuntje hoor. Het is niet anders.

Boven ook nog even gekeken, maar ook daar was het alleen maar nieuw. Honda timmert leuk aan de weg en zijn dubbel uitgevoerde versnellingsbak die naar keuze op sommige modellen met hand of automatisch geschakeld kan worden. Jammer dat het (voor mij) geen aansprekende modellen zijn.

Eenmaal weer buiten reed ik de A12 op. Bij de eerste afslag staat er een onbemande pomp. Kijken of ze daar ook euro98 hebben. Ja hoor, die troep van een euro95 doe ik niet meer als het even kan. Zo, weer vol, het binnenland in. Bij 'Waarder' de Groendijk op. Sjonge wat een drukte hier! Links en rechts stonden auto's in de kant geparkeerd hoewel er eigenlijk geen plaats voor is. Op menig boerenerf was van alles te doen. Geen idee wat. Je moest nog goed uitkijken ook, want voetgangers en parkeerders kijken niet echt uit. Langs 'Hogenbrug' (niet gezien die brug) kom je bij 'Hekendorp'. Daar kun je een haarspeld omhoog naar rechts nemen richting 'Boven-Haastrecht', maar als het druk is (en dat was het) kun je dat technisch hoogstandje maar beter laten zitten en doorrijden in de richting van Oudewater. Die haarspeld lukt alleen in de eerste versnelling, de koppeling gebruiken en goed sturen. Als daar een auto staat te hannesen

met er omheen nog wat fietsers kan het gewoon niet. De weg naar Oudewater is overigens van een infernale schoonheid, zeker met het zonnetje er op. In Oudewater rechtsaf de N228 op. Ook een mooie weg. Dan komt er een rotonde waar je de N204 op kunt. Zo gaan we in de richting van, uiteindelijk, Schoonhoven waar de pont wacht. Na die pont rechtdoor naar Gorkum, dan weer de brug over en dan stukje A27 en rechtsaf het binnenland in. Daar ben ik gisteren al geweest. En die pont die ken ik nu ook wel. Daar is een afslag naar Benshop. Dat bord heb ik wel vaker gezien, maar ik ben er nooit in gereden. Nou, nu dus een keertje wel, ik zie wel waar ik uitkom. De grote zendmast die boven alles uitsteekt zag ik steeds dichterbij komen. Aha, als dit zo doorgaat kom ik op de A2 uit. Nou dan stop ik hier meer even ergens om de TomTom in te stellen op 'thuis'. Het wordt per slot van rekening steeds later en moet ook nog een wasje gedraaid worden ☺.

En inderdaad, nog een paar rotondes en daar was de oprit. Vooruit dan maar. Snelweg. Met vrachtwagens en auto's, veel auto's. Gelukkig mag je daar ook lekker opschieten: 130 km/u! Dat vindt de Honda vast wel weer eens lekker. Alleen dat gedoe met files die plotseling ontstaan en vanzelf weer oplossen, daar moet je mee uitkijken. Na 'Noordeloos' ging het beter. Hup, de brug bij Gorkum over en toen kwam toch weer de twijfel. Zal ik er hier af gaan en binnendoor verder rijden? Ja leuk, maar dat heb je net gisteren al gedaan. Dat is ook zo. Gewoon doorgassen, het is mooi geweest voor vandaag. Daar ervaar je dan toch weer het verschil ik karakter tussen Virago en Honda. Die Honda doet het overal prima, maar kan op de snelweg ook makkelijk meekomen. De Virago doet het liever rustig aan. Hij kan best flink doortrekken, maar hij doet het gewoon liever niet. 120 vind hij gewoon hard zat, liever nog ietsje minder. Of zou dat aan mij liggen?

Geen tijd meer om over na te denken, we zijn er al bijna. Ik zit tussen drie andere motorrijders en die gaan zo te zien linksaf. Normaal gesproken doe ik dat ook voor de mooie bochten in de Rijense rondweg. Maar nu ging ik dus rechtdoor, lekker in mijn eentje. Andere route, maar net zo goed naar de garage. Zo, en nu eerst de elektronica afstellen. Een tijdje terug was hij een keer afgeslagen bij een stoplicht en toen stond de tijd ineens op 00:00 en de triptellers op nul. Die triptellers hadden zich intussen herpakt, maar die klok moest gelijk worden gezet. Boekje er bij en toen was het zo gebeurd. Zou er ook nog iets in staan over dat irritante HISS-lampje? Ja hoor. Ook dat kon worden verholpen. Nog even gekeken naar het bandenprofiel van beide motoren, ook prima. Klaar dan. Wasje aanzetten en verhaaltje schrijven. Tot een volgende keer!

Ton Trommelen

TERMAAT MOTOREN

Yamaha exclusief dealer YAMAHA

ALTIJD SUPERAANBIEDINGEN

750 leren combipakken en overalls
750 leren jassen, ook retro jassen
1000 broeken; textiel, leer, jeans, doorwaai
1250 textiele jassen; waterdicht, Gore-tex en doorwaai
2500 helmen; integraal, jet, systeem en cross

Meer dan 500 Arai's
in de aanbieding!

Arai HELMET

topmerken
motorkleding | helmen | laarzen | handschoenen

HEEL VEEL KORTING !!
op uitlopende collecties
ga naar www.termaatmotoren.nl en klik op

OUTLET

Kijk op onze vernieuwde site voor aanbiedingen
WWW.TERMAATMOTOREN.NL
NU OOK DIRECT PER MAIL BESTELLEN VIA ONZE SITE!!!

TERMAAT MOTOREN

6 dagen per week geopend, donderdag koopavond
HERTOGSTRAAT 74, NIJMEGEN CENTRUM 024-3229575

MasterCard VISA

BIJ DE BELGEN

Geweldig dat weer. Dat hoor je me niet vaak zeggen. Maar deze keer was het dus heus waar. Er waren drie prachtige dagen voorspeld en die hebben we gekregen ook. De Virago stond al helemaal klaar. Tent en stoeltje achterop het rekje en de roltas tussen de 2 rugleuningen gekneld. De tank was nog niet helemaal leeg na de terugkomst uit het noorden en de inhoud zou voldoende moeten zijn om de Belgen te bereiken. Op de computer had ik de route bekeken. Je kon over Antwerpen of over Rozendaal. Dat scheelde niet veel. Vlak voor vertrek kwam er nog een appje binnen van Wendy, die meedeelde dat er op de weg naar Antwerpen een giga-file stond. De optie over Rozendaal werd toen wel heel aantrekkelijk.

Dus reed ik over de oude rijksweg dwars Breda door, want op de A58 was het ook al mis, en eenmaal op de A16 ben je al gauw aan de afslag naar Rozendaal. Rozendaal zelf laat je gewoon rechts liggen en TomTom leidt je naar het zuiden. Ook hier was het wel eens een beetje druk en moest je tussen de files door, maar over het algemeen liep het best wel lekker. Ik keek af en toe eens op de dagteller. 150 mijl kan ik daar wel op rijden. Tegen het eind kwam het daar wel dicht bij en ik hield het rode lampje al in de gaten. Als dat gaat branden moet hij op reserve. Maar het ging niet branden, ondanks het feit dat ik vanuit het noorden er toch flink aan getrokken had.

Eenmaal op de campsite ging het weer als vanouds. Alom gezelligheid, een welkomstslokje, een tasje met inhoud en doorrijden want er komt nog meer aan. Geen punt. Op het terrein stonden al wat tentjes en ook een hele rij motorfietsen bij de grote slaapzaal. Ja, dat is ook zo. Die hadden ze daar. Maar gezien de weersomstandigheden was dat een luxe-optie.

De bedoeling was dat je op het terrein een plekje zocht voor je tent. Dan kon je daar je motor afladen en als alles naar behoren was ingericht moest de motor naar een speciaal daarvoor ingericht terrein. Daar stonden er al heel wat en er kwamen er steeds meer bij. Ik ben vergeten te vragen hoeveel deelnemers er waren of zouden komen, maar het waren er best veel. Engelsen, Hollanders en Belgen, waaronder 1 Frans sprekende. "Parlez vous francais" begon hij. Ik moest even omschakelen. Hij vervolgde met dat hij "besoin" had aan "courant". Ik dacht in eerste instantie dacht ik dat hij een krant wilde hebben, maar dat kon natuurlijk ook stroom zijn. Ik keek even rond, wat hij ook had kunnen

doen, en wees hem op een grijze kast waar al meer snoeren vandaan kwamen. Dat waren dan wel niet de gewenste stopcontacten, maar dat was dan zijn probleem. Hij kon vast wel ergens een verloopkabeltje vinden (is ook gelukt bleek later). Eerst maar eens mijn tentje opzetten. Dat was (mijn oude tentje had het na jarenlange trouwe dienst opgegeven) nu een exemplaar dat ik ooit eens bij de Lidl vandaan had gehaald. In Groningen was daar al eens een bui overheen gegaan zonder nadelige gevolgen. Ik hou hem dus maar even in ere, maar eigenlijk is hij iets te groot; ik hou nu eenmaal van kleine tentjes. Sommigen willen met alle geweld rechtop kunnen staan. Als ik lig ben ik ook rechtop, alleen 90 graden gedraaid. Scheelt een hoop bagage. "Traveling light" is mijn devies. Niet meer meenemen dan strikt noodzakelijk is. Ook niet onbelangrijk: je motor blijft lekker sturen.
Maar goed, de tent stond, luchtbed er in, slaapzak er op, de rest van de rommel (ordelijk) naar binnen en toen was het tijd de tank eens te gaan vullen. Ik heb 2 Belgen gevraagd of het tankstation nog op dezelfde plaats stond. Ik kreeg tweemaal hetzelfde antwoord: "nee, het is 5 meter verplaatst, het stond in de zon". Humor noemen ze dat. Ik nam de gok dat mijn geheugen nog een beetje werkte. Terug onder het viaduct door en dan de eerste links (nee, niet de oprit naar de snelweg). Daar hadden ze in de loop van zeven jaar drie drempeltjes aangebracht van Belgische allure. Je reed er op, je trilde uit elkaar op gemeen neergelegde kinderkopjes gedurende een meter of tien en je reed er weer af. Op de terugweg had ik het door. Bij het begin gebruik je de oprit om op gelijke hoogte te komen met het trottoir en een stukje verderop gebruik je de afrit om weer op de weg te komen. Er waren gelukkig geen voetgangers anders doe je dat natuurlijk niet. Maar goed, aan het eind van die weg linksaf, slingerdeslang, weer onder een viaduct door en dan moest het in beeld komen.
Dat deed het ook; niks 5 meter verderop, wat een onzin! Ha, ze hadden euro98. Ik hing de slang in de tank, maar er gebeurde niks. Na een tijdje viel er een muntje. Zou het een kaart-automaat zijn? Ja dus. Kaart er in, de juiste toetsen indrukken, maar nog steeds niks. Er kwam iemand naar buiten. Die liet me alles nog een keer doen, met als resultaat: niks. Toen zei ik tegen hem: komt dat misschien omdat de slang nog in mijn tank zit? Ja dus, dat had hij nog niet gezien. Daarna ging het wel en er ging zelfs 12 liter in. Ik dacht dat dat de inhoud van de tank was, maar nee dus. Er brandde nog geen lampje en hij stond nog niet op reserve. Maar goed, hij was nu vol. Teller op nul en dat moest genoeg zijn voor de rit morgen en om ook nog thuis te komen op zondag. Terug op het terrein heb ik de motor meteen in de stalling geplaatst. Het was relatief zachte grond, dus ik heb maar een steuntje onder het standaard gelegd. Daarna langs de tent om de motorspullen te ruilen voor makkelijker zittende kleding. Bij het inchecken had ik meteen een "zuipkaart" aangeschaft. Die gaan we nu maar eens gebruiken. Met een biertje in de hand mengde ik me tussen het publiek en dan weet je het wel. Een praatje met deze en gene, nog maar eens een biertje en voor je het weet beginnen ze binnen een lange rij tafels te vullen met onderdelen van een "lopend buffet". Toen dat allemaal gereed was konden we ons gang gaan. Heerlijk. We kregen frietjes (van die lekkere) en salade en warm vlees in jus. Dat zal best een naam hebben. Echt lekker! Daar mogen ze van mij traditie van maken. Terwijl we buiten peuzelden kwam er een bestelauto het terrein opgereden. Dat bleek de band te zijn. Aan de achterkant van het gebouw gingen wat deuren open en de bandleden droegen hun spullen naar binnen. Dat was nogal veel. Boxen, snoeren, standaards, van alles werd er uitgeladen. Ik ging maar alvast mijn oordoppen halen, je weet maar nooit.
Je kunt de band natuurlijk ook van buiten

beluisteren, voor zover je daar behoefte aan hebt, maar in de loop van de avond werd het toch fris. Dan maar naar binnen en de oordoppen er in. Om half een gaf ik er de brui aan. Gauw de tent in en warm worden in de slaapzak. Dat is ook wel gelukt, maar dan moest je wel er helemaal inkruipen. Fris nachtje!
Om 8 uur was ik weer klaarwakker. De meesten sliepen nog. De deur naar de zaal was al "los" en de koffie stond paraat. De zon deed al erg zijn best en in het zonnetje zat je prima. Nog maar een bakkie dan, langzaam bijkomen en genieten van de natuur. Wat later begon men aan het inrichten van het ontbijtbuffet. Ook dat was weer rijk voorzien met van alles en nog wat, zodat zij die Europees wilden ontbijten net zo goed aan hun trekken kwamen als de Engelsen. Na het ontbijt reden er steeds groepjes motoren het terrein af om de tank te vullen. Heel verstandig; er was maar 1 pas-automaat en als je dan met z'n allen aankomt, wordt het een zootje. Dat ging zo door tot tegen elven. Op dat tijdstip zou de rit beginnen. Even de tent in om de motorkleding op te halen, de motor starten en opstellen in de als maar groeiende rij. Stipt op tijd vertrokken we. De hele stoet moest over een best ellendig paadje naar de weg toe. Dat ging goed. De tocht werd voorgereden door iemand die de route goed kende en op punten waar geblokt moest worden wees hij duidelijk aan waar dat moest gebeuren. De meesten kende die routine van eerdere ritten, maar niet iedereen. In Engeland, hoorde ik later, werken ze met Marshalls. Die rijden dan in een groep achter de leider en als ze moeten blokken doen ze dat. Als iedereen dan voorbij is scheuren ze als een idioot naar voren om zich weer te nestelen achter de voorrijder. Ik heb dat vroeger ook wel eens gedaan. Zeker met de FJR was dat best kicken, maar geheel zonder gevaar was dat niet. De meeste motorrijders kijken regelmatig in hun linker spiegel om te zien wat er aan komt. Voor Engelsen is die gewoonte wat anders. Die kijken in de rechter spiegel en daar gebeurt niet veel. Zo kun je als inhalende Marshall er nog wel eens niet tussen gelaten worden als je van de linker weghelft af moet. Nee, dat ieder op zijn/haar beurt is een veel beter systeem, maar het is natuurlijk wel handig als dat van tevoren wordt gecommuniceerd ☺
De route ging over binnenwegen richting Zeeland. Niet zo verwonderlijk om twee redenen. Je vertrekt nu eenmaal van een punt waar je met goed fatsoen alleen noordwaarts kunt. Alle andere richtingen leiden naar Antwerpen en daar wil je niet zijn. De andere reden is (denk ik) de staat van het wegdek. Er schijnt veel verbeterd te zijn (ik heb op de snelweg geen gat meer gezien) maar je hoort nog wel eens wat. Het vervelende aan Zeeland is echter dat het er altijd waait. Gelukkig was de temperatuur prima en hadden we de wind deels mee. Ik ben in deze provincie geboren (Middelburg) maar ik kom er niet graag terug. Althans niet op de motor. Maar met de huidige weersomstandigheden zie ik veel door de vingers. Op een gegeven moment zag ik het bord "Tholen" en toen wist ik dat we de eilanden achter ons hadden gelaten. Eenmaal in Brabant werd gestopt bij een uitspanning die ik meende te herkennen. Waren we hier niet al eens eerder geweest? Niks op tegen trouwens, het was er prima toeven. Na een overvloedige lunch trokken we verder. Snelwegen werden zoveel mogelijk vermeden, maar af en toe moest het wel bij gebrek aan landelijke weggetjes. Al met al een mooie rit met, vooral in bewoonde gebieden, een overvloed aan drempels. Zo verpest je een weg. In de middeleeuwen klaagde men over de vele kuilen en onze drempels zijn daarvan de eigentijdse omgekeerde variant.
Om een uur of drie reden we weer het terrein op. Sommigen keerden meteen weer om, om af te tanken. Niet iedereen woont zo dichtbij als ik. De eerste "zuipkaart" was gisteravond

al opgegaan, dus er moest een nieuwe komen. Het weer was prachtig. Het zonnetje scheen en sommigen deden al pogingen om bruin te worden, zo warm was het. Wat vliegt de tijd als je je amuseert. Je kon lootjes kopen die per stuk in een envelop zaten. Altijd prijs! De prijzen lagen uitgestald met het lotnummer er al op. Kwestie van envelop open maken, bonnetje er uit halen en prijs zoeken. Daarbij oppassen dat de prijs niet zo groot is dat je hem niet kunt meenemen. Ach, daar is een oplossing voor. Per slot van rekening is zo'n activiteit hoofdzakelijk opgezet om de kosten van de organisatie te dekken en daarbij, het is nog leuk ook. En als je dan iets wint waar je echt niks mee kunt . . . . . dan zet je het voor de caravan van een clublid. Die kan het dan makkelijk vervoeren naar de volgende loterij of zo. Maar een drinkbeker, dat is wel wat voor in de bekerhouder van mijn auto en die slaapzak, goh, die moet ik eens proberen. Als die goed is ga ik die gebruiken want het pakje is weer kleiner dan wat ik nu heb.
Intussen werden de voorbereidingen voor de BBQ getroffen. De kolen werden opgestookt en binnen stond de lange tafel klaar waar je bestek, server, bord kon ophalen. Verder stond er allerlei lekkers voor bij het vlees. Als eerste werden er hamburgers en speklapjes bereid. Daarna kwam de kip aan de beurt, maar tegen die tijd waren de meesten al voldaan. De kip was prima, maar daar bleef nog wel wat van over. Die werd dus goed door gebakken en tot ver in de avond als extra hapje uit de hand gegeten.
Die avond werd trouwens fris, net als de dag ervoor. Een vestje was niet meer genoeg. Ik heb zelfs op een bepaald moment mijn motorjack aangetrokken. Binnen zitten kon natuurlijk ook, maar de band die daar speelde overtrof die van gisteren in twee opzichten. De kwaliteit en het volume. Daar konden zelfs mijn oordoppen niet tegen op. Het was ietsje na elven, dus best vroeg, dat ik mijn tentje maar eens ging opzoeken. Ik was van plan morgen op tijd te vertrekken. Die nacht bleek minder koud dan de vorige. Toen ik wakker werd hoorde ik al menselijke stemmen. Net even acht uur, die zijn er vroeg bij. Het bleken wat Engelsen te zijn. Tuurlijk, die nemen het ontbijt zodra het geserveerd is en gaan dan inpakken en wegwezen; die moeten soms nog een heel eind. Zo ver was het nog niet. Ik was te vroeg. Dan maar met koffie in het opkomende zonnetje, dat was zelfs op dit vroege tijdstip al lekker. Weet je wat, ik vouw alvast mijn slaapzak op en laat mijn luchtbedje leeg lopen. En als je dan bezig bent met het vertrek voorbereiden ga je vanzelf verder. Ik trok ook alvast mijn leren broek aan en de motorlaarzen. Toen alles ingepakt was heb ik de tas en de spullen naast de tent gezet. Die was toen leeg en kon nog even blijven staan om goed te drogen. Toen het ontbijtbuffet klaar was waren er intussen meer mensen wakker geworden. Het ontbijt was een kopie van gisteren en daar was dus niks mis mee. En daarna, ja, dan even doorpakken. Ik heb de motor uit de stalling gehaald en naast de tent geparkeerd. De buitentent ging er af en die heb ik alvast op de juiste maat opgevouwen. De binnentent heb ik nog even een minuut of 10 ondersteboven laten liggen om ook de onderkant te laten drogen. Daarna opvouwen, inrollen en in het zakje. Tent en stoel achterop het rekje en de roltas tussen de leuningen. Zo was ik ook gekomen. Ik had de motor op de middenbok gezet en dat bleek niet zo slim. Hij was een beetje weggezakt en dan krijg je hem niet op de gebruikelijke manier van zijn plek. Han hielp even met een duwtje en ik kon weg. Een zwaai links en rechts en gauw weer het stuur pakken, want dat hobbelige pad vraagt wel wat aandacht. Daar gaan we dan. Hoekje om, viaductje onderdoor en meteen links. De grote weg op. Na het opendraaien van het gas even een blik op het olielampje werpen. Als er behoefte zou zijn aan meer zou het nu moeten oplichten. Maar dat deed het niet.

Het olieverbruik was al niet veel, maar sinds de laatste grote operatie lijkt het wel minder geworden te zijn. Nou prima toch? Benzine had ik nog zat, Tomtom stond aan (niet echt nodig, maar ja, je neemt hem niet mee om niet te gebruiken) het zonnetje scheen, het motortje draaide lekker rond, wat wil je nog meer. Het was bijna jammer dat ik mijn afslag zag naderen. Als alles mee zit word je heel gelukkig van motorrijden.

Half elf lag ik thuis in bad. Lekker nagenieten. Het kan aan mijn geheugen liggen, maar ik kan me geen weekend herinneren met zulk mooi weer. Ja, de Belgen hadden het verder ook prima voor elkaar. De organisatie liep op rolletjes en de sfeer was prima. Goed gedaan jongens! Volgend jaar ben ik er weer bij!

Ton Trommelen

BELGEN WEEKEND

Samen met Kees besloten om weer eens een weekend naar het "buitenland" te gaan. Wel een slaapplekje gereserveerd want de tent wordt voor ons steeds minder populair.
Kees kwam mij ophalen en voorbij Gorinchem zijn we lekker binnendoor gereden, de Tom Tom is dan wel een uitkomst hoor, als er een omleiding is neemt hij gewoon een alternatief heerlijk. Onderweg ergens bij Tilburg een hapje gegeten, voor mij altijd de vertrouwde uitsmijter, tevens had deze uitbater ook de gelegenheid om low budget een weekend te regelen. Wij gelijk even rond gekeken en wat documentatie meegenomen.
In de middag gearriveerd en nadat wij hartelijk met een drankje werden ontvangen naar ons slaapverblijf om e.e.a. uit te pakken en alvast bedje op te maken (nu het nog nuchter kan). Gelijk maar de korte broek aan gedaan en met een pilsje in de hand de andere gasten verwelkomt. Wat een leuke locatie zo lekker ongedwongen en mooie omgeving en toch zo pal naast de snelweg eigenlijk. Het avondeten was heerlijk bereid en ruim voldoende, toch maar ff een tukje doen om de avond bewust mee te kunnen maken(toch de ouderdom??). De band was enthousiast en deed zijn best, stond zelfs diverse malen op de tafel, hou ik wel van, zou ik thuis ook wel eens willen proberen.

Volgende dag na een uitgebreid ontbijt klaarmaken voor de toerrit, wat denk je.... gaat de rit door ons Zeeland!! Kom je helemaal voor naar België en dan ook nog langs een lekkende kerncentrale waar ik gelijk maar gebruik heb gemaakt om een bodyscan te laten maken, uitslag volgt nog. Onderweg lekker gegeten en weer verder, met zo'n 40 motoren toch weer een hele happening. Bij terugkomst motorkleren uit en korte broek maar weer aan en gauw een lekker pilsje weer ff lekker bijkletsen.
Nu niet ff tukje gedaan maar gewoon doorgaan happie sappie en op naar de feestzaal waar de band inmiddels al vroeg aan het spelen was. Deze avond niet zo laat gemaakt want om de volgende dag toch weer fris en fruitig op de bolide te stappen.
Van iedereen weer afscheid genomen, zag nog mensen hun tentje afbreken(ach) en op weg naar huis. Het was weer een heerlijk weekend en wil de Belgen weer hartelijk danken voor hun inzet en saamhorigheid . Mooi om te zien dat een ieder zijn vrijwillige bijdrage levert.

Op naar de volgende meeting, zal voor ons in Ziewent zijn, hopelijk net zo gezellig met net zoveel vrijwillige inzet als onze Belgische vrienden.

Groetjes, *Daan*

HOTEL RALLY ENGELAND

Het begon allemaal op de zaterdagavond tijdens de internationale Rally in 2017. Roger was aan het vertellen dat de eerste hotel rally in Engeland een groot succes was. De vroege datum in het seizoen en de klaagzang van enkele leden dat ze niet meer in tenten wilden kramperen, want kamperen was op hun leeftijd niet meer het juiste woord, lag hieraan ten grondslag.

Een rally in een hotel… Geen tentje opzetten, een warm bad of douche, lekkere bedden en een windvrije feestruimte trok Nuno en mij wel aan. Het zaadje was gepland. Roger ging toestemming vragen aan Kevin of Nuno en ik mochten deelnemen aan de 2e editie van de hotel rally. Ik snap nog steeds niets van de hiërarchie binnen de VSOC maar het zal wel ergens goed voor zijn!! Afijn de goedkeuring volgde snel en Nuno en ik konden verder gaan met voorbereidingen treffen voor de rally in April 2018.

Al snel ging het nieuws dat wij deelnamen aan de hotel rally als een lopend vuurtje rond binnen de Engelse club en hulp werd geboden in de vorm van op tijd informeren van inschrijven, betalingen en het kiezen van het menu. Ik moet zeggen dat dit goed geregeld was. De inschrijvingen werden gedaan bij de club, de (aan) betalingen gingen rechtstreeks naar het hotel en de bijdrage voor de club moesten ter plekke contant afgerekend worden.

Alleen de boot moest nog gereserveerd worden maar ook dat was gesneden koek. Kwestie van uitvogelen waar het hotel zit en dan de kortste route naar een boot nemen. Het werd ons al snel duidelijk dat dit Calais-Dover moest worden. Gezien de afstand die wij in Engeland nog moesten afleggen van Dover naar het hotel in Glouchester besloten wij om op donderdagavond al naar Calais te gaan om daar een hotelletje te nemen zodat wij op vrijdagochtend de boot van 8 uur konden nemen. Schoon hotelletje op 3 minuten afstand van de ferry voor € 28 per kamer was niet slecht gevonden om zo fris en fruitig de dag erna de boot te pakken vonden wij.

Fris en fruitig was ik nog wel toen ik opstond en tijdens de 3 minuten op de motor naar de ferry. Daarna gebeurde er iets wat mij nog nooit was overkomen. 1e paspoort controle. Ik pakte mijn reisportemonnee en overhandigde mijn ID….. Wat bleek bij controle van mijn papieren heb ik mijn kentekenbewijs aangezien als ID. Het heeft hetzelfde formaat en qua kleur lijkt het ook nog eens op elkaar, vooral als je wat haastig bent! Tja, dan sta je daar voor de douane met heel veel pasjes maar niet het juiste. Ik mocht doorrijden naar de 2 controle om daar meegenomen te worden naar het kantoor van de douane. Ik was inmiddels op Brits grondgebied en tja min of meer illegaal. Op het kantoor moest ik mijn rijbewijs afgeven en werd ik strafrechtelijk en financieel gescreend. Gelukkig ben ik een brave burger en heb nog nooit iets verkeerd gedaan behalve af en toe te snel rijden, maar daar spek ik de staatskas ook weer mee. Mijn belastingcentjes waren ook allemaal betaald dus daar kon ook niets over gezegd worden. Theoretisch gezien stond er nu mij nu niets meer in de weg om de overtocht naar Engeland te maken.

Nu was ik afhankelijk van de bereidwilligheid van meneer hoofd douane. Na 10 lange minuten kwam de douane ambtenaar terug met het verlossende woord dat ik de oversteek mocht maken. Wel werd er bij gezegd dit verder stil te houden op de boot omdat zij 20 min eerder iemand hebben uitgezet vanwege dezelfde reden. Wisseling van dienst is mijn geluk geweest. Er was gewoonweg geen personeel om mij uit te zetten!! Het advies wat ik meekreeg was om het thuisfront een foto te laten maken van mijn ID en deze naar mij te verzenden.

Nuno en ik hadden precies 2 uur de tijd om de eerste 100 mille af te leggen om op tijd bij de benzinepomp te staan waar wij met Mister K, Paula en Bruce hadden afgesproken om elkaar te ontmoeten zodat wij de laatste 100 mille samen konden rijden. Het zonnetje scheen lekker en met een beetje gasgeven konden wij 10 uur halen. Eenmaal bij de benzinepomp aangekomen begon het te regenen en de regenkleding werd aangetrokken. De anderen hadden al regen gehad dus Nuno en ik mochten van geluk spreken. Het rijd nou eenmaal lekkerder met zon als met regen.

100 mile later waren wij in het hotel. Wat een luxe!! Een fantastische kamer met een kingsize bed, badkamer met bad en douche, sauna, zwembad en fitnessruimte tot onze beschikking!! Eerst maar onze spullen opbergen en omkleden en dan naar de bar!! Daar was het al gezellig druk en konden wij bijpraten met oude en nieuwe bekenden. Rond 19.00 uur was het tijd om ons naar de feestruimte te begeven. Daar stond een heerlijk buffet voor ons klaar. Ieder center had zijn eigen tafel. Een officiële tafelschikking lag eraan ten grondslag. Omdat onze inschrijving via Roger is gegaan mochten Nuno en ik plaatsnemen aan hun tafel. Goede muziek, bier, cider en geweldig gezelschap maakte de 1e avond tot een succes. Aan het einde van de avond heb ik heerlijk een warm bad genomen om vervolgens heerlijk te slapen.

De zaterdag begon relaxed. Je werd niet wakker van snurkende buren, geen geklets van de vroege vogels, regen op je tentdoek of de zon die zo warm gaat stralen dat je de tent uitzweet. Het zeer uitgebreide ontbijt stond vanaf 8 uur op je te wachten. Nadat onze buikjes gevuld waren was het tijd om af te tanken en ons voor te bereiden op de ride-out. Afhankelijk van het weer werd er een korte of lange rit gereden. Al met al was het prima weer (lees droog!!) voor een mooie rit in de omgeving. Ton van de

Coevering en zijn broers zeggen altijd dat thee voor ….. is maar Nuno en ik zijn er achter gekomen dat de Engelsen nog niet zo gek zijn en dat thee echt een functioneel drankje is. Halverwege de rit was er een stop in een heus theehuisje en werd ons verteld dat thee uitermate geschikt is om langdurig op te warmen. Wij gaven ze het voordeel van de twijfel en bestelden beide a cup of tea. Ik zou geen Nederlander zijn om in ieder geval de melk af te slaan!!

Ik moet toegeven, thee warmt inderdaad beter op dan koffie. Na een mooie ride-out kwamen wij terug in het hotel dat wel uitgestorven leek. Iedereen was op zijn of haar manier aan het relaxen. Een aantal zaten te kletsen in de bar, aan het zwemmen of zaten in het bubbelbad en sauna en veel lagen gewoon relaxed op bed. Ik ben een groot glas bier en cider gaan bestellen aan de bar en terug gegaan naar onze kamer. Ik heb thuis uitsluitend een douche en profiteerde van het feit dat ik nu een bad tot mijn beschikking had. Hoe decadent is het om met een groot glas cider in bad te liggen!!

's Avonds werd het tijd om je op te doffen. Zaterdagavond stond in het teken van een uitgeserveerd driegangen diner. Eerder in het jaar had je al mogen doorgeven wat je die avond wenste te eten. De meeste waren erg netjes gekleed en soms moest ik even twee keer kijken wie ik nou zag. Wederom een fantastische avond gehad met als klap op de vuurpijl voor mij een 3e prijs in de loterij. Geen prijsjes waarvan je soms niet weet wat je ermee moet of hoe je het mee naar huis krijgt maar nee, heuse geldprijzen variërend van 250 tot 50 pond! Voor mij een heerlijke bijdrage aan de drank voor de C15 rally 4 weken later.

Helaas was het weekeind op zondagochtend al weer voorbij. Voor ons een vroeg ontbijt want wij mochten nog flink een eind rijden om op tijd de ferry te halen om vervolgens vanuit Calais terug naar huis te gaan. Er werd snel afscheid genomen, de meeste zagen wij vrijdag erna weer bij de Belgen, en hop op weg naar Dover.

Een fantastisch weekeind, zeer zeker het geld en vrije tijd waard. Enne, onze inschrijving voor 2019 is al een feit!!

AGENDA 2018 YAMAHA CUSTOM CLUB NETHERLANDS

JULI

1 Regiocafé RW 11.00 uur
aansluitend toerrit Café de Tol
8 Regiocafé SS, 12.00 uur Café Mozes
15 Regiocafé WCH, 12.00 uur
Café het Vierkantje
22 Regiocafé RR, 13.00 uur
Manege Bleijenberg

AUGUSTUS

5 Regiocafé RW, 11.00 uur
aansluitend toerrit Café de Tol
12 Regiocafé SS, 12.00 uur Café Mozes
19 Regiocafé WCH, 12.00 uur
Café het Vierkantje
26 Regiocafé RR, 13.00 uur
Manege Bleijenberg

SEPTEMBER

2 Regiocafé RW, 11.00 uur
aansluitend toerrit locatie nog niet bekend
i.v.m. Høkersweekend Normaal
bij Café de Tol
7, 8, 9 Nationale Rally
locatie nog niet bekend
9 GEEN regiocafé SS
in verband met Nationale Rally
16 Regiocafé WCH, 12.00 uur
Café het Vierkantje
23 Regiocafé RR, 13.00 uur
Manege Bleijenberg

OKTOBER

7 Regiocafé RW, 11.00 uur
aansluitend toerrit Café de Tol
14 Regiocafé SS, 12.00 uur Café Mozes
21 Regiocafé WCH, 12.00 uur
Café het Vierkantje
28 Regiocafé RR, 13.00 uur
Manege Bleijenberg

NOVEMBER

4 Regiocafé RW, 13.00 uur Café de Tol
11 Regiocafé SS, 12.00 uur Café Mozes
18 Regiocafé WCH, 12.00 uur
Café het Vierkantje
25 Regiocafé RR, 13.00 uur
Manege Bleijenberg

DECEMBER

2 Regiocafé RW 13.00 uur Café de Tol
9 Regiocafé SS, 12.00 uur Café Mozes
16 Regiocafé WCH, 12.00 uur
Café het Vierkantje
23 Regiocafé RR, 13.00 uur
Manege Bleijenberg

Weet je iets voor de agenda??
Laat het de redactie en dus de leden weten!

Er kan tussentijds altijd iets veranderen.
Kijk voor de laatste wijzigingen in de agenda op onze site. ***www.yccnl.nl***

Bezoek ook eens het forum op de site
om op de hoogte te blijven
van spontane initiatieven voor
toerritten en/of weekeinden.

RUGLEUNING 2

Laat ik beginnen met het herstellen van een fout. In het vorige magazine stond een verhaal over een storing in de verlichting bij de Virago van Ramon. Hij vroeg of iemand met verstand van zaken zou willen helpen via een emailadres. Ja, dat was dus een fout emailadres. Het moet zijn: ramonvanengelen@hotmail.com
Dus, techneuten, pak het vorige magazine er nog eens bij, verdiep je in het probleem en help Ramon uit de brand. Dat moet toch kunnen?
En dan nummer 2. Ja inderdaad, ik heb er uiteindelijk eentje besteld in Amerika en die is aangekomen op 17 april. Omgerekend naar euro's was het dus € 113,95. Dat is geen geld zou je zeggen. Nou, daar denkt de belastingdienst anders over. Bij de douane komt er 21% BTW bij plus nog eens € 13,- afhandelingskosten en brengt het totaal op €150,88. Maar goed, dan heb je ook wat. Aangezien mijn Virago op het leer overal studs of spikes heeft, had ik zo'n zelfde uitvoering laten komen.
Eenmaal uit de verpakking leek het erg simpel. Twee zwarte stukjes metaal, eentje voor links en eentje voor rechts. Je doet eerst de ene en dan de andere kant. Kapje met een tangetje lostrekken van de bout die de achtervering vasthoudt. Die hoeft er niet af hoor. Achter dat kapje komt dan een inbusbout tevoorschijn die je losdraait en uitneemt. Dan hou je de zwarte steun voor het gat en ook nog een ring (die er bij zat hoor) en dan frommel je die bout terug door het geheel. Vastdraaien en als de zwarte steun goed ligt (hij steunt op het frame), goed aandraaien en het kapje er weer op. Dan de andere kant. Die situatie is dan zoals in de foto met de naam **Fig1**. Je kunt het zadel er dan weer opleggen en dan krijg je **Fig2**. Het enige dat je ziet zijn de twee pijpjes waar straks de leuning wordt ingeschoven. Maar ik heb er tassen op die onder het zadel aan elkaar verbonden zijn en die dekken de nieuw aangebrachte pijpjes af. Daar moet dus aan beide kanten een gat in worden gemaakt. Ik heb zo'n gatenkniptang en daarmee maakte ik een cirkel van rondjes op de juiste plek (even priegelen) **Fig3**, en daarna knip je de rest er tussenuit.
Als je dat aan 2 kanten hebt gedaan ga je passen. Tassen er over heen en insteken. **Fig5**. Ja, Fig4 is even zoek). Je steekt eerst de ene kant er een klein stukje in en dan moet je de beugel een beetje uit elkaar trekken om in het gat aan de andere kant te komen. Als ze er allebei een stukje in zitten druk je de boel naar beneden. Hij klemt dus een beetje en dat is de bedoeling anders vliegt hij er zomaar weer uit. Zonder tassen ziet het er dus uit als op **Fig6** en met tassen als op **Fig7**.
Als met al was het best een gedoe om die gaten op maat te krijgen. Aangezien de tassen met ritsen aan het verbindingsstuk vastzitten dacht ik het me makkelijke te maken als ik ze een voor een zou afritsen. Jaja, dat had je gedacht. Die ritsen waren al jaren niet gebruikt, dus die wilden niet meer schuiven. Beetje naaimachineolie er op, beetje wrijven, beetje rommelen, een tangetje om kracht te zetten en toen kwamen ze los. Aan de linker kant had de rits daar blijkbaar onder geleden, want toen de tassen weer hingen was het begin van de rits nog vast, aan het eind ook nog, maar daar tussen stond hij gewoon open. Die deed dus niet meer wat er van verwacht werd. Bij Hornbach heb ik toen holnietjes gehaald en zo goed en zo kwaad als het ging heb ik de verbinding van tassen aan het tussenstuk permanent gemaakt. Nou mag de rits gewoon kieren, maakt niks meer uit. Ik zal ze niet meer verliezen.
En hoe rijdt dat dan? Op zaterdag 21 april was de grote testdag. Een klein stukje had ik al gedaan en dat beviel best. Maar nu heb ik er zo'n 180 km mee rondgetoerd en ik ben zeer tevreden. De houding is prima, geen last meer van mijn rug en de eventuele bagage kan er nog achter.

Helemaal gelukkig. Volgend weekend is de SOS-party in Veendam. De weersvooruitzichten, die aanvankelijk heel slecht waren, verbeterden met de dag en nu (OK, de week is nog lang) rekenen we op mooi en droog weer. Tijd om mijn nu geheel complete Virago eens te showen.

Groetjes en tot horens, *Ton Trommelen*

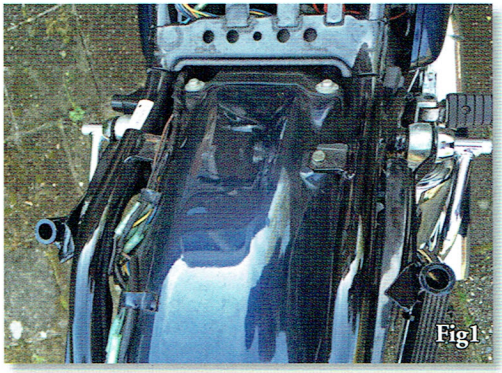

Fig1

Fig2

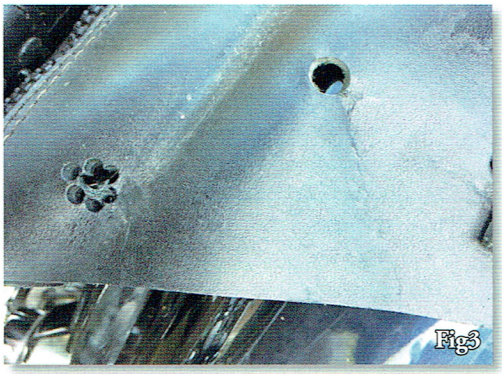

Fig3

Fig5

Fig6

Fig7

Dat was een heel eind rijden. Voor mij althans. De falcons hadden het over een thuiswedstrijd. Logisch. Sommigen woonden maar 20 minuten rijden verderop. Maar op zich is een wat langere rit niet zo erg hoor. Daar doen we het toch voor? Lekker toeren.

De weersvoorspellingen waren in de weken en dagen er aan voorafgaand nogal wisselend. Dan weer stonden er drie zonnetjes te stralen, dan weer hingen er 3 donkere onweerswolken met bliksemschichten, er was geen pijl op te trekken. Naarmate de dagen vorderden en de SOS-party dichterbij kwam werden de voorspellingen natuurlijk wat betrouwbaarder. Zo kwamen we uit op fris met een zonnetje voor de vrijdag en de zaterdag en regen op de zondag. En achteraf kunnen we zeggen: dat klopte in grote lijnen.

Met Han had ik contact gehad over de te nemen route. Hij kwam vanaf Haarlem, ik uit Rijen en via Google Maps heb ik beide routes uitgezocht. Het bleek dat we pas na Zwolle hetzelfde spoor zouden rijden. We spraken af elkaar te treffen bij het Esso-station "De Vrolijkheid" net voorbij Zwolle om en nabij 12.50 uur. Ik was er om 12.48. Meteen maar eens volgetankt en met behulp van de bon heb ik het verbruik berekend, want het was voor de Virago best een fors tempo. Normaal haal ik op de snelweg makkelijk 1 op 20, maar dan moet je netjes 100 blijven rijden.

Het rekensommetje gaf me een verbruik van 1 op 11,5 !!! en daar kwam Han aangereden. Hij hoefde niet te tanken (Diversion 900) en stak een peukje op terwijl ik in opperste verwarring naar mijn berekening keek. Ineens viel het muntje. Ik heb een mijlenteller. OK, dan even vermenigvuldigen met een bepaalde factor en toen kwam ik uit op 1 op 18,5. Nou, dat vond ik best mooi. Nu hadden we nog maar een kilometertje of 100 voor de boeg en het bleef droog.

Mijn nieuwe rugleuninkje deed zijn werk uitstekend. Vroeger gebruikte ik daar mijn bagage voor, maar die deukte bij langere ritten wel eens wat in en dan zat het niet meer zo lekker. Deze leuning bleef staan waar hij stond. Fantastisch!

Hoe laat we aan kwamen weet ik niet meer, maar het was nog vroeg in de middag. We hebben de eigenaars, Gijs en Madeleine, de hand geschud, de oergezellige zaal, de toiletten en douche en ook de gevangenis bekeken. Die gevangenis bestond uit omgebouwde paardenstallen waar stapelbedden stonden. Ieder hok had zijn eigen naam, allemaal synoniemen voor gevangenis: de nor, de lik, de bak, de bajes, het cachot, de petoet, zoiets in ieder geval. Gebruikers wisten te melden dat het daar binnen net zo koud was als buiten.

Dan gaan we eerst de tent maar eens opzetten. Eentje stond er al. Die was van Ramon. Die had een aanhanger achter zijn Virago gehangen, afgeladen met van alles en nog wat (zelfs verwarming). Zijn tent was ook niet bepaald klein, maar ja, als je toch de ruimte hebt, waarom niet. Rechtop kunnen staan heeft voordelen. Het enige twee nadelen van zo'n aanhangertje zijn: je kunt eigenlijk bij file niet meer tussendoor en, niet onbelangrijk, je mag maximaal 90 km/uur. Je moet maar durven. In Duitsland is het nog erger, daar mag je max. 60 km/uur. Dat is echt gevaarlijk.

Er stonden ook wat pipo-wagentjes, mooie benaming voor afgeschreven bouwketen, maar van binnen waren ze netjes. Ze waren alle 4 bezet, dat zegt voldoende. Toen mijn tent met inhoud was opgericht had ik wel dorst. Binnen bleek dat

ze munten verkochten voor de consumpties. Koffie en thee waren gratis verkrijgbaar. Normale prijzen, 1,75 per munt, dat is prima te doen. De ruimte zelf was zo volgehangen met allerlei sfeer verhogende zaken dat je er niet op uitgekeken raakte. Er stond een flinke houtkachel, er brandde ook nog een open haard, er waren tafels en rond de haard een drietal banken en wat fauteuils voor wie onderuit wilde hangen.

In de loop van de middag kwamen de clubgenoten binnen. Voor iedereen zo'n beetje dezelfde route in wisselende volgorde. Terrein verkennen, tentje opzetten, gebouwen bekijken en al of niet voorzien van een drankje bijkletsen, of op het veld, of rond de open haard. Tegen de avond telden we toch nog 28 deelnemers.

De avondmaaltijd was eenvoudig en goed. Er was keuze uit nasi of bami en daarbij 3 stokjes saté met overheerlijke saus. Ik vond de hoeveelheid meer dan genoeg, maar er waren er die voor een tweede keer gingen en sommigen zelfs voor ronde 3. De avond verliep uitstekend. Er was wel muziek maar gelukkig geen band ☺ dus je kon gewoon lekker kletsen. Om half een hield ik het voor gezien. De laatsten gingen slapen om iets over half vier. En als je nou denkt dat die dus de ride-out wel zullen overslaan? Niet allemaal.

De volgende ochtend was het droog. In de nacht had het wel geregend en flink ook, maar ja, dan slaap je. Daar heb je dan niet echt last van. Een waterig zonnetje deed zijn best, maar die redde het uiteindelijk niet. Ontbijt was prima verzorgd, of je nou een gebakken eitje of een gekookt eitje wilde, je hoefde het maar te zegge en het werd bezorgd. Madeleine verzorgde alles; Gijs was immers tot tegen vieren in touw geweest. De hele tent was alweer aan kant toen we er in kwamen. Dat was overigens om negen uur. Anders hebben ze daar helemaal geen nachtrust meer. Maar veel van de gasten lagen ook nog te pitten hoor; de vrijdagavond is voor velen erg laat geworden. In de aanloop naar de ride-out moest er getankt worden. 2 km verderop

was een tankstation. Dat ging met een pasje, dus het was maar goed dat er af en toe een paar motoren naar toe gingen. Anders sta je zo lang te wachten.

Minpuntje vond ik wel dat ze alleen maar die . . . . euro95 hadden. Liever heb ik voor de oude dame iets beters. Op zijn minst euro98.
Dat vindt ze veel lekkerder.

Manfred reed de rit voor in een uiterst gematigd tempo. Geen probleem, want dan kun je ook nog eens om je heen kijken. Nou hoor je wel eens dat er veel armoe is daar in het hoge noorden, maar niet waar wij rond reden. De ene kapitale boerderij na de andere. Bij navraag later bleek dit beeld niet representatief voor heel Groningen. We zaten in een goede hoek. Van aardbevingsschade was er niks te zien. Ook alweer de verkeerde streek. Bovendien hebben ze daar naar alle waarschijnlijkheid geen behoefte aan ramptoerisme. De tussenstop was gepland bij een van de falcons thuis. Op de foto's zie je alle motoren geparkeerd in de achtertuin. Verderop stond een tent en een huisje met daarbij een heuse barbecue waar hamburgers werden gebakken. Nou, die gingen er wel in met dat frisse weertje. Bij het vertrek was het nogal manoeuvreren om weer netjes in de rij langs de weg te komen. We zagen dan ook niet dat de dikke soes van Johnny Ferdinandus niet wilde starten. Jeroen zag het gelukkig wel en ze zijn heel lang bezig geweest om te ontdekken dat er ergens een contactje niet goed was. Altijd handig als Jeroen er bij is.

Terug op de camping, we hadden onderweg wel hier en daar een drupje gehad, was het weer redelijk goed. Je kon best nog buiten zitten en dat gebeurde dan ook. Tegen zessen begonnen Gijs en Madeleine buiten in een daarvoor ingerichte ruimte een barbecue klaar te zetten. Daar zijn foto's van. Zag er prima uit. Je kon pakken waar je zin in had, zelf op het rooster leggen, bijtijds keren en keren, totdat je het ging opeten. Er was ruimte genoeg om ergens even te gaan zitten. Als je meer trek had ging je gewoon nog een keertje, er was genoeg.

Daarna eerst even wat koffie en later op de avond gingen we weer aan de muntjes, maar wel duidelijk wat rustiger, want morgen gaan we weer naar huis. Het is toen ook niet meer zo erg

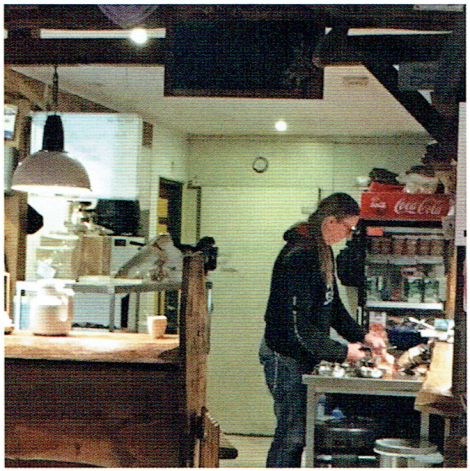

laat geworden. De volgende morgen begonnen sommigen al vroeg zo stil mogelijk de boel op te breken. Als je buienradar bekeek snapte je wel waarom. Er was een gigantische bak regen op komst die vanuit het zuiden naar het noorden trok. De deur naar het ontbijt werd om even voor negen geopend en de verzorging was weer voortreffelijk. Daarna kreeg men redelijk haast om te vertrekken. Wie in de buurt woonde wou droog thuis zien te komen en wie naar het zuiden moest wilde zo lang mogelijk in droog weer rijden. Han en ik hielden het droog tot iets voor Zwolle. In het begin ging het nog wel; het was een miezerig regentje. Bij Amersfoort draaide Han de A1 op en ik ging door op de A27. Intussen miezerde het niet meer. Het regende gewoon echt. En daarbij ging ook de temperatuur naar beneden. Tussen de auto's rijden was geen pretje; door het gesproei van onder de banden reed je bijna in de mist. Het veiligst was het nog de linker baan te gebruiken en dan maar wat harder te rijden. Dan zat je minder in de mist en je vizier waaide wat beter schoon. Ik moest terug denken aan de jaren dat ik nogal eens per motor naar Zuid-Frankrij reed. Daar kon je ook wel eens een bui regen tegenkomen van een dag lang. Zo nat als toen was ik nu niet, dank zij betere kleding. Het imago van mooiweer-rijder heb ik nu wel weer even van me afgeschud.

Eenmaal thuis heb ik de boel gelaten zoals het was. Eerst in bad en even lekker opwarmen.

Daarna was het even droog en kon ik de tent uithangen in de garage. De weersvoorspellingen voor het Belgen-weekend zijn zeer gunstig. Dan maar weer op de Virago. Maar dan moet ik wel een dezer dagen het verregende chroom oppoetsen. Drie dagen lekker warm weer! Dat is ook wel weer eens lekker. Maar, richting de Falcons: prima locatie daar in het noorden. Aan de organisatie niets dan lof. Na de Belgen gaan we nog een keer naar Denemarken en dan is er nog de nationale. Vier weekenden dit seizoen. En dan vragen ze nog of ik wel eens op vakantie ga. Ja dus, dit jaar wel vier keer.

Ton Trommelen

SOS GASSELTERNIJVEENSCHEMOND

Mijn eerste SOS begint goed. Donderdagmiddag nog even de motor checken, beetje olie bijvullen en bandenspanning controleren. Hee! nog maar 1,3bar in de achterband, effe controleren, zit er een dikke schroef in.
Maar een noodreparatie toepassen en een prop erin. Werkt wel goed... Een aantal jaar geleden met 2 proppen in de band vanuit Polen naar huis gereden en geen centje pijn. Volgende week maar kijken voor een andere band.
Vrijdagmorgen de slaapzakken, luchtbedden en wat kleren bij elkaar gezocht. Vooruitzichten zijn goed maar wel wat fris, dus maar wat extra warme kleding ingepakt.
Met Willy afgesproken bij Eethuis de Dijk in Enkhuizen om samen met John, Ellie en John Egil gezamenlijk op te rijden.
Tot grote teleurstelling van Ronny was de koffietent gesloten. Ik had haar koffie met oranjetompoes belooft, maar gelukkig had Ellie nog eierkoeken als pleister op de wonde. Willy trakteerde bij de 2e stop op oranje mergpijpjes. Ook nog eens een mooie route naar Gasselternijveenschemond.

Nadat we hadden ingecheckt bij Hans (die overigens alles keurig voor elkaar had) en we onze tentjes hadden opgezet, was het tijd om de locatie te verkennen en de biervoorraad te keuren. De Motorschuur van Gijs en Madeleine is een gezellige locatie waar het goed toeven is. Na een eenvoudige doch voedzame maaltijd (nasi of bami) all you can eat, kwamen samen met het bier de verhalen los. Er was wat moeite voor nodig om tussen onze broeders de Falcons te mengen. Ronny moest haar charmes in de strijd gooien om dat voor elkaar te krijgen.
Nadat het bier rijkelijk begon te vloeien kwamen de verhalen op gang, waarmee ze ook volgens hunzelf een dik clubblad konden vullen.

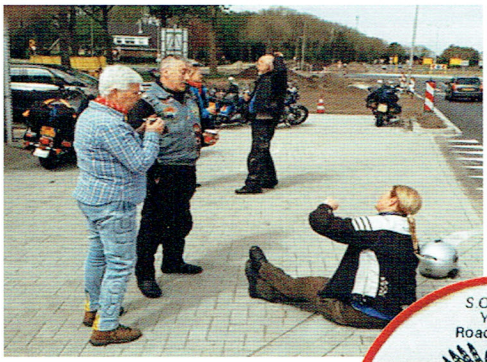
De volgende dag stond in het teken van een Ride Out door het Groningse en Drentse landschap. Een mooie en afwisselende route onderbroken door een stop bij Roelf thuis alwaar we werden getrakteerd op koffie met een broodje hamburger. Top geregeld mannen.

Na dit aangenaam verpozen hebben we de route vervolgd met, naar later bleek, 2 motoren minder. Johnny zijn motor (geen Yamaha) zat geen leven meer in. Gelukkig stond hij apart met onze supermonteur, die uit elke motor ongewenste geluiden eruit kan halen en de gewenste geluiden er weer in kan brengen. Dus na wat zoeken was de storing (een los stekkertje) weer gauw verholpen en kwamen we uiteindelijk bijna gelijktijdig weer terug op de Motorschuur.

's Avonds hebben we genoten van een heerlijke barbecue, gevolgd door de verloting met prachtige prijzen en onder de bezielende leiding van Marja, waarbij de loten op onpartijdige wijze werden getrokken door John E (de Rats hadden wel erg veel prijzen, maar ik heb geen malversaties gezien).
De avond afgesloten met een biertje minder dan de avond ervoor, want de meeste maakten het niet echt laat. Behalve een groepje diehards Falcons die toch wat meer geoefend hadden. Die hoorde ik om half 4 zachtjes op klompen naar hun pipo wagen schuifelen.

Na het ontbijt met een heerlijk gebakken eitje van Madeleine wilde iedereen op tijd vertrekken ivm de dreiging van buienradar die veel regen voorspelde.

Al met al een geslaagd weekend op een mooie locatie, met een gezellige groep.
Iedereen bedankt!

Koffie met een mergpijpje

De Motorschuur van Gijs en Madeleine

S.O.S. 2018
YCCNL
Road Falcons
Gasselternijveenschemond

Steakhouse van Roelf

Altijd al een motorhandel willen beginnen

Deel van de camping met op de achtergrond de pipo wagens

YAMAHA EXCLUSIEF DEALERS

Yamaha heeft ruim 30 dealers verspreidt over ons land. Dit zijn motorzaken die meestal meerdere merken vertegenwoordigen. Tegenwoordig zie je ook dat er steeds meer zaken zijn die zich specialiseren in maar 1 merk. De Exclusief dealers.
Er zijn op dit moment 7 zogenaamde Yamaha Exclusief dealers in Nederland.

DIT ZIJN:

Van Meel Motoren in Made. www.vanmeelmotoren.nl
Gebben Motoren in Rogat. www.gebbenmotoren.nl
Termaat Motoren in Nijmegen. www.termaatmotoren.nl
TopMoto in Apeldoorn. www.top-moto.nl
Motor Centrum West in Naaldwijk. www.motorcentrumwest.nl
Martin's Motorservice in Lelystad. www.martinsmotorservice.nl
Roadrunner Motoren in Velp. www.roadrunnermotoren.nl

YAMAHA

REGIO BIJEENKOMSTEN

YAMAHA CUSTOM Club Netherlands

Regio 1/2 **Groningen, Friesland en Drenthe**
Falcons Iedere 2e zondag van de maand.
Helaas geen regio bijeenkomsten.

Regio 3 **Wolves Overijssel, Gelderland, Flevoland**
Wolves Iedere 1e zondag van de maand. Voor actuele aanvangstijden zie agenda.
Café de Tol 't Normaalste café van de Achterhoek (vroeger stamkroeg van Normaal)
Keijenborgseweg 1, 7021KP Zelhem.
(Als er een toerrit op de agenda staat, vertrekt deze om 11:00 uur.)

Regio 4 **Utrecht, Noord-Holland**
Rats Iedere 4e zondag van de maand. Regiocafé 13:00 uur
Manege Bleijenberg 's Gravenlandseweg 3, 1381 HH Weesp

Regio 5 **Zeeland, Zuid-Holland**
Hogs Iedere 3e zondag van de maand. Regiocafé 12:00 uur
't Vierkantje Kerkstraat 3, 2651 CD Berkel en Rodenrijs

Regio 6 **Noord-Brabant, Limburg**
Snakes Iedere 2e zondag van de maand. Regiocafé 12:00 uur
Eetcafé Mozes Hovel 45, 5051NR Goirle

YAMAHA CUSTOM CLUB NETHERLANDS

Organisatiestructuur

Bestuur

Voorzitter: Hans van den Bosch,
yccnl.voorzitter@gmail.com
Vice voorzitter: Willy Sprey,
yccnl.vice@gmail.com
Secretaris: Vacant,
yccnl.secretaris@gmail.com
Penningmeester: Ronald Cobet,
yccnl.penningmeester@gmail.com

Toegevoegd aan het bestuur

Manfred de Bos: yccnl.falcons@gmail.com
Hans Hendriks: yccnl.hogs@gmail.com

Regiovertegenwoordigers

Groningen/Friesland/Drenthe (regio 1/2)

Overijssel/Gelderland/Flevoland (regio 3)

Noord Holland/Utrecht (regio 4)

Zuid Holland/Zeeland (regio 5)

Brabant/Limburg (regio 6)

Redactie Magazine Wendy da Silva
yccnl.redactie@gmail.com
Site master Vacant
yccnl.sitemaster@gmail.com
Facebook beheerder Vacant
yccnl.moderator@gmail.com
Internationale contacten Hans van den Bosch
international@yccnl.nl

Commissies

- **Nationale Rally**
  yccnl.events@gmail.com

Road Falcons Manfred de Bos
e-mail: yccnl.falcons@gmail.com
Road Wolves Vacant
e-mail: yccnl.wolves@gmail.com
Road Rats Vacant
e-mail: yccnl.rats@gmail.com
Westcoast Hogs Hans Hendriks en team
e-mail: yccnl.hogs@gmail.com
Southern Snakes Vacant
e-mail: yccnl.snakes@gmail.com

Colofon

Het YCCNL Magazine wordt 4x per jaar uitgegeven.

Redactie Wendy da Silva
Email yccnl.redactie@gmail.com
Internet www.yccnl.nl
Vormgeving De Studio Breda, www.destudiobreda.nl
Adverteren In ons magazine kan ook worden geadverteerd. Voor meer informatie kun je terecht bij ons Promoteam. yccnl.promoteam@gmail.com

Contributie **per jaar op bank rekeningnummer IBAN NL51RABO0156606704 t.n.v. YCCNL te Utrecht.**
Gewone leden: € 35,-. Begunstiger: € 25,-

Het vereningsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december. De contributie is per vooruitbetaling verschuldigd. De contributie zal halverwege de maand december worden geïnd. Het lidmaatschap opzeggen dient 4 weken voor het einde van het jaar te geschieden. Dit kan via een e-mail naar yccnl.leden@gmail.com met vermelding van het lidmaatschapsnummer. Voor nieuwe leden, wiens contributie is bijgeschreven na 1 oktober, geldt de contributie voor het daaropvolgende kalenderjaar.

mcw
motor centrum west

Voor:

- Verkoop van alle merken nieuwe en gebruikte motoren
- Grote collectie motorkleding en accessoires
- Reparatie en onderhoud van alle merken motoren
- Tevens verkoop van brom en snorscooters en brommers

Smederijstraat 2 (via navigatie: Gildestraat) • 2671 BV Naaldwijk
Tel.: 0174 - 44 07 71 • E-mail: info@motorcentrumwest.nl

WWW.MOTORCENTRUMWEST.NL